

Práce se zabývá tématem genderové selekce (úmyslnou determinací genderu dítěte, kterou umožňuje reprodukční medicína) z perspektivy etiky biomedicíny. Klade si otázku, zda je praktikování genderové selekce etické z hlediska 4 základních principů bioetiky podle nichž by měla být vyhodnocována každá medicínská praxe (jsou jimi princip autonomie, nezraňování, prospěšnosti a spravedlnosti). Práce rozlišuje mezi genderovou selekcí z lékařských a nelékařských důvodů a věnuje se převážně druhému typu selekce, který je z etického hlediska mnohem problematičtější, protože se nevztahuje ke zdravotní prosperitě dítěte. K praktikování selekce dochází v kontextu složité interakce sociálních, politických, ekonomických a jiných faktorů, v nichž rodiče tvoří své reprodukční volby, přičemž nezanedbatelným faktorem ovlivňování je také odborný medicínský diskurz. Za účelem hlubší kontextualizace teoretických debat o etickém charakteru genderové selekce z nelékařských důvodů je představen koncept reprodukční svobody (dle J.A. Robertsona) a feministické kritiky reprodukčních technologií. Základní tezí práce je, že by genderová selekce z nelékařských důvodů neměla být legální a dostupná, protože má velký potenciál reprodukovat genderové stereotypy.

Klíčová slova: gender, genderová selekce, bioetika, feminismus, diverzita, reprodukční svoboda, autonomie, nezraňování, prospěšnost, spravedlnost